

- ראייתי את הרצל ברגר שאלתיו על "דבר השבוע" - מי עורכו ומדוע אינו

מוצח. יש שני עורכים מונדק (צעיר מוכשר מדגמרק) ומנדל ברייט. העתון רוצה

לפנות גם להורים ובני העליה השלישית) וגם לדור הצעיר, ואינו רוצה לחקות

את "העולם הזה".

ברגר חושש שאם יחיה משאל בעם על שיטת בחירות (החשש לצערי בלתי מיוסד,

כי אני מסער שכל חסיעות חקטנות יסירו ההצעה מעל המרק) ילכו שחי מפלגות

הפועלים עם חירות. מה חנזק בדבר?

בערב ירדתי לח"א.

13.11.58, יום ה'

ח ט ו י

יש להכין מ"מ מנהל המשרד - כשיחמטר שמעון יש שלושה מועמדים: מוניה

מרדר - מסרב, צור - אין צורך לחוציאו מהצבא. חיים לוחץ על קבלת החלטה

בדבר האוגדה השריונית. אני רוצה לשמוע דעתו של בר לב, ואולי גם של זורע.

- בת"א יש הנהלה "גוש" נצר, יצחק שסירא, טורקים, ישראל יעניהו

ועוד אחדים. כל הטניף חלש. אין מנהיגות. חרות חזקה ביפו ובשכונות.

כטה - מזכיר הסניף - ישר אבל חלש. שמעון רואה צורך בתכנון ממלכתי

ודימוקרטיזציה.

- בא חיים. מי יהיה ראש בית המשפט לערעורים? בן-גל רואה עצמו נפגע

אם הוא נשיא בית דין צבאי לא יעמוד בראש המשפט. לדעתי אין הוא צורך -

אקרא לו ואסביר לו. אין זה משמט רגיל - מעורבים במשפט זה כבוד המדינה

והצבא, יחסי המיעוטים למדינה, מעמדנו הסוסרי בעולם - וחומרי הנידון מבחינת

אנוסיה, ויש צורך בבראש בית הדין לערעורים העמוד האוטוריטת המשפטים

הגבוהה ביותר, ולא קצין שאין לו נסיון ומעמד משפטי. סימרהי לחיים שיהמי

עם בדעון. הוא לא רואה צורך וזכות לעצמו בקבלת דרגה אלוף, כי אינו מוכשר

לתפקיד מיקודי, אבל הוא נמנע קשה ע"י הרמטכל, ויוכל עכשיו להישאר רק אם

יקבל דרגת אלוף, אם כי אין בדעתו להישאר עוד הרבה זמן בצבא. חיים ישוחח

אחו. כמו כן בקשתי את חיים להסביר מנים למאיר עמיה, כי בבלי לא ימונה

לאלוף המיקוד, אלא ישמש לע"ע כמ"מ, ואולי אין לבטל עדיין ומינוי של מאיר.

בישיבת המטה עלתה בעית הסנטוריונים. שמעון עוד מקווה שדי-גול

יפנה לאמריקנים ונשיג פטונים בלי כסף ואין להכנס בקנית הסנטוריונות המצריכה

בעשרה מיליון, אולם גולדה סוענת שבגללם קיבלנו יתרת עודף בארצ"ב. חוטבת

שלפי שעה קוניט 20 סנטוריונים דגט 5, ואברר העניין עם גולדה.

- אה"צ הזמנתי את לוטן. משרתי לו החלטת הממשלה, מ-19 באוקטובר

להטיל עליו בירור המצב כמשיד הסעד, ועד גמר בירורו לא ימסר החיף לאיש,

ולפי שעה אמסור בידו כל סמכות כשר סעד זמני. הוא ממקפק אם זה אפשר.

אברר זאת. אם החוק אינו מרשה העברת סמכותי אני מבטיח לו למפרע לאשר כל

הצעה שיביט לי.

- אחרי זה בירור עם דיבן, איתן (גולדה חלטה) והרמטכ"ל על העבודה

בחלקה שלנו על גבול סוריה. דיבן מציע לסמן החלקה בלילה. חיים מציע שאם לא

נוכל לעבד החלקה - ואם ניתן גם לסורים לעבודה, חיים מציע שנגיד א זאת

להורן. הצעתי להגיד לו שאנו ננסה לעבוד, ועליו להזהיר את הסורים שלא יפריעו,

כי בכל אופן המא לא יוכלו לעבוד בחלקה שלנו. הצהח האמתית היא שהטכ"ם שב"ח

חסורית ניתן להתפרש לשני חפנים, וכמעט כל צד צודק לפי דרכו.

- בחמש בא שאל. גולדה עומדת להציע את הראל לשגריר בפוטקבה. תביא לי

הספר הסובייטי על ישראל המלא השטחה וכזבים. אמרתי לו שאני רואה צורך

בהקמה ועדה למכנון קליטת העליה מרוסיה לכשתבוא. שאל מציע להקדים לכך

"סימפוזיון" של מספר חברים: גיורא, שאל, חרמן ועוד.

- בשש באו אצלי כירס, השופט לנדוי, זיאמה, רסנר וילון בענין

התכנון. משרתי חשובת אסכול. הגרעון של דורי עד סוף מרס 1.3 מיליון ל"י.

אסכול הבטיח לו הצי מיליון. ורמז שמא יוכל לחשיג עוד סכום גדול. לפי

שעה עליהם להתחנך. החוב שיש אחרי מרס נטפל בו בחקציב של השנה תבא.

הם עמדו על כך ששנה הלימודים שלהם מסתיימת לא במרס אלא בספטמבר. ויש

בכלל שאלת העתיד. רטנר מעיר שדורי עומד להסתלק עם התשלומין לא יסודרו.

לדעת בירם חסר רק חצי מיליון עד סוף מרס. סיכמתי: (1) יש לחפש עוד חצי

מיליון, (2) הממשלה תחליט על הקמת וועד שיעיין בעתיד הסכניון והאוניברסיטה,

צרכיהם ובטחון קיומם, (3) לאחר מרס יש להבטיח שנה הלימודים עד סוף ספטמבר.

- בשבט בא אצלי נצר לפי הזמנתי. שאלתי אם קיים גוש מארגן. ענה בגלוי -

יש גוש, אין זו סיעה, אלא המפלגה. יש עוד קבוצה צעירים, שלא ברור מה הם

רוצים. מקודם היה עופר, עכשיו זוהי קבוצה ארצית. הגוש הואי מ"א, המושבות

(סורקיס, מיינברג) כמ"ח, עדות (ישראל יסעיהו, מנחם כהן, לילי מנחם).

גוש זה נוצר בוועידת השבועות (לפני שנתיים וחצי). אילו היה מזכיר המפלגה

איש שמכיר התנועה - לא היה צורך בגוש. אבל הסיטמא שלו היתה להתליף גם כולם.

לא כעופר - אבל להתליף. נצר וחבריו לא קיבלו מהלך זה. גיורא הוא הגורם

העיקרי ליצירת הגוש. ההליף חייס רוקח באהוד, שלא היה מקודם במפלגה.

א ברוך טל הלך. זהו לא "הגזע" שיכל לאחד התנועה. המפלגה היא צבור הפועלים,

ולא מספר קצינים. הוא חושש שאם שמעון ישתתף במערכה בכמר הירוק (מסיבה

"הסולחה") לבון לא יבוא. אמרתי כי אצטער על כך אם לבון לא יבוא, אבל

אין להחרים את שמעון, איש לא הצליח כמוהו במשרד הבטחון. מימי העליה

השלישית (נצר עלה בשנת 1925) השתנו הדברים, הישוב הוגדל והרכבו התנער.

עדות המזרח עכשיו אינן מה שהיו לפני שלשים שנה; קם דור צעיר שנלחם על

עצמאותנו. צמחו כוחות צעירים - ויש לשלב אותם. "הגוש" איננו המפלגה.

ויש לעקור ההתנודדות הפנימית. יספיק לנו הפיצול האוכלל בעם ובכנסת.

14.11.58, יום ו'

בכור איטר ודיבון על הקלות בממשל הצבאי. לדעת איטר אפשר להתגבר

על מקי מבחינת הבטחון הפנימי בנצרה גם בלי הממשל (נכסיל כל גייס המסי,

בסגול ועוד). אם תאם התעסוקה יתקבל ויופעל אין לחשוש להצטת חיפה בערבים.

יש להבטיח שלא יתמכו קרקעות הממשלה - האמצעי הכרזה על אזור סגור. לא

סוגרים האנשים, אזור, אלא חוסמים הכניסה לאזור. אולם החיזיונים להקלות יש

לחכות עד גמר פעולה ועדת הממשלה. העירו השוטט לבי על דברי יערי ב"הארץ"

של היום המביעים של א. כהן. לא שנחיים עקבו אחריו בדברי יערי - אלא ראו זאת

בפעם הראשונה באפריל 1958, ונזכר שראה גם במרס 1958, העבירו לס.ב. הידיעה

ב-25 אפריל 1958, ורק ב/17 ביולי 1958 זוהה ס.ב. אח האיש שזהו א. כהן.

- באחת עשרה בא אצלי כנגל - אב בית דין צבאי, סינוי חבר אזורי מבית הכספס

העליון למשפט לערעורים בטסק דין של כפר קאסט הוא מגיעה בעניינים הצבאיים

ובמעמדו. לפי החוק צריכים להיות 3 משטנים ושנים לא משטנים. הב עיה

החמורה היא צבאית: היט לציית לפקודה בכל התנאים או לא. כנגל יוכל להשתתף

במשפט רק כאב בית דין, ואם לא ישתתף - יהיה הדבר המוה, אפרתי לו כי זה